

- Anslutningsakten fastställde inte bestämmelser om modulering av de direktstöd som införts och/eller minskning av kompletterande nationellt direktstöd i Litauen.
 - Bestämmelsen ”med beaktande av eventuella minskningar i enlighet med artikel 7.1” i artikel 10.1 i kapitel 2 i förordning nr 73/2009 står i strid med anslutningsakten eftersom denna bestämmelse ökar den påstådda utjämningen av nivån på direktstödet i de gamla och nya medlemsstaterna.
 - Den del av artikel 132.2 i förordning nr 73/2009 ”... från och med 2012, med beaktande av tillämpningen av artikel 7 jämförd med artikel 10”, i vilken den påstådda utjämningen av nivån på direktstöd år 2012 i de gamla och nya medlemsstaterna stadgas, står i strid med anslutningsakten eftersom den fastställer ett särskilt år (2012) när nivån på det mottagna stödet påstås vara utjämnat.
 - I artikel 132.2 i förordning nr 73/2009, i strid med anslutningsakten, ersattes begreppet ”belopp” med ”nivå”, vilket innebär en uppskattad procentsats och inte det stöd som faktiskt mottagits
 - Det är rättsstridigt att jämföra direktstöd i de gamla medlemsstaterna (100 procent minus modulering) med det stöd som mottagits i de nya medlemsstaterna enligt den procentsats som fastställts i anslutningsakten för införande av stöd.
5. Åsidosättande av de fastställda målen för den gemensamma jordbrukspolitikens genom de omtvistade rättsliga åtgärderna
- På grundval av anslutningsakten beräknas jordbruksstöd i de nya medlemsstaterna enligt avkastningsreferensen och basarealen. År 2012 förändrades avkastningsreferensen och basarealen i Litauen i stor utsträckning, så att den modulering som tillämpas och den minskning av kompletterande nationellt stöd i sig själva står i strid med målen för den gemensamma jordbrukspolitikens, särskilt målet att öka jordbruksproduktionen.

Talan väckt den 31 juli 2013 — Orange mot kommissionen

(Mål T-402/13)

(2013/C 313/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Orange (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna J.-P. Gunther och A. Giraud)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 25 och den 27 juni 2013 som riktar sig till France Télécom och Orange, och samtliga bolag som direkt eller indirekt kontrolleras av dem, genom vilket de förpliktades att underkasta sig en inspektion enligt artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾. Besluten fattades i ett förfarande för tillämpning av artikel 102 FEUF och artikel 54 i EES-avtalet med avseende på sektorn för tillhandahållande av tjänster för internetanslutningar (ärende nr AT.40090).

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Den första grunden: Kommissionen har åsidosatt principerna om nödvändighet och proportionalitet genom att föranstalta om en inspektion av ett agerande som är mycket likt det som endast nio månader tidigare omfattades av ett beslut som meddelats av den franska konkurrensmyndigheten och där Orange inte bedömts kunna tillskrivas något konkurrensbegränsande förfarande. Sökanden gör gällande att kommissionens vid sin inspektion inte eftersökte kompletterande uppgifter som den inte redan förfogade över, vilket den borde ha gjort för att efterfölja praxis på området.
2. Den andra grunden: De angripna besluten är godtyckliga eftersom kommissionen inte förfogade över tillräckligt påtaliga indicier och detaljer för att vidta en så inskränkande åtgärd som en inspektion.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 FEUF] och [102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 29 juli 2013 — Gossio mot rådet

(Mål T-406/13)

(2013/C 313/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marcel Gossio (Casablanca, Marocko) (ombud: advokaten S. Zokou)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara

- beslut 2010/656/Gusp och rådets förordning (EG) 560/2005 samt av rådets genomförandebeslut 2012/144/Gusp av den 8 mars 2012 om genomförande av beslut 2010/656/Gusp om förlängning av restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten, i den del som dessa rättsakter rör sökanden och är riktade mot sökanden, och
- beslutet av den 17 maj 2013 som bekräftar och förlänger giltigheten av ovannämnda restriktiva åtgärder, i den del som de innebär att sökanden även fortsättningsvis finns upptagen i förteckningen över personer och enheter som nämns i bilaga II till beslut 2010/656/Gusp och bilaga IA till förordning (EG) nr 560/2005 om restriktiva åtgärder mot Elfenbenskusten.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Maktöverskridande och uppenbart oriktig bedömning genom att
 - de omständigheter som läggs sökanden till last saknar sakligt stöd och konkret bevisning,
 - det inte föreligger något objektivet samband mellan de skäl som åberopas till stöd för de restriktiva åtgärderna mot sökanden och den allmänna situationen i Elfenbenskusten,
 - de rättsliga grunder som anförts till stöd för de restriktiva åtgärderna mot sökanden strider mot de skäl som anförts till stöd för dessa åtgärder, och
 - rådets beslut bygger på ett åsidosättande av handläggningsregler eller maktmissbruk.
2. Andra grunden: Åsidosättande av sökandens grundläggande rättigheter, däribland oskuldspresumtionen, näringsfriheten, äganderätten, proportionalitetsprincipen, respekten för privatlivet och familjelivet samt rätten att slippa utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling.

Talan väckt den 13 augusti 2013 — Stanleybet Malta och Stanley International Betting mot kommissionen

(Mål T-416/13)

(2013/C 313/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Stanleybet Malta Ltd (Valetta, Malta) och Stanley International Betting Ltd (Liverpool, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna R. Jacchia, I. Picciano, A. Terranova, F. Ferraro, G. Dellis, P. Kakouris och I Koimitzoglou)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet att avskriva det klagomål som sökandena gett in mot Republiken Grekland och det grekiska statliga spelbolaget OPAP (ärende COMP/39.381), vilket finns i kommissionens skrivelse av den 10 juni 2013,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Kommissionen har åsidosatt sin skyldighet att utreda klagomålet med vederbörlig omsorg och skyndsamt och gjort en uppenbart oriktig bedömning av de omständigheter som anges i klagomålet avseende artikel 102 FEUF, de konkreta och fristående fallen av missbruk av dominerande ställning som OPAP gjort sig skyldig till samt definitionen av den relevanta marknaden.
2. Kommissionen har åsidosatt motiveringskyldigheten samt artikel 296 FEUF.
3. Kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk och åsidosatt principen att konkurrensreglerna är fristående och objektiva.
4. Kommissionens rättstillämpning är uppenbart felaktig. Kommissionen har underlåtit att bedöma den relevanta grekiska lagstiftningens förenlighet med unionsrätten innan den bedömde huruvida det förelåg ett åsidosättande av artikel 102 FEUF. Kommissionen har åsidosatt rätten till en god förvaltning i artikel 41.1 i stadgan och sin skyldighet att skyndsamt och med omsorg utreda klagomålet med avseende på artikel 106 FEUF.